అసమ్మతిని అణచేందుకు విస్తృతంగా 'రాజద్రోహ' చట్టాన్ని అమలుచేస్తున్న ప్రస్తుత కేంద్రపాలకులు

ఇటీవలి కాలంలో రాజద్రోహ చట్టాన్ని ప్రభుత్వాలు దుర్వినియోగం చేయటం ప్రమాదకర స్థాయికి చేరింది. అధికార రాజకీయపార్టీ బిజెపితో ఎవరైనా విబేధించినా, ప్రభుత్వ విధానాలపై భిన్నాభిప్రాయం వ్యక్తం చేసినా, ఆ పార్టీ రాజకీయ, సామాజిక సిద్ధాంతంపై భిన్నాభిప్రాయాలు కలిగివున్నా, ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను వ్యతిరేకిస్తూ నిరసన తెలిపినా, ప్రభుత్వ పనితీరుపై అభిప్రాయాలు వ్యక్తం చేసినా, దాని ఛాందస, మతభావాలతో, జాతీయ దురహంకార భావాలతో విబేధించే వారెవరిపైనైనా వలస వాద కాలంనాటి క్రూరమైన ఈ చట్టాన్ని ప్రభుత్వాలు ప్రయోగిస్తున్నాయి.

అది–ఓ రైతైనా, కార్మికుడైనా, సామాజిక కార్యకర్త అయినా, హక్కుల ఉద్యమకార్యకర్త అయినా, ఓ విదూషకుడైనా, నటుడైనా, మేధావి అయినా, విద్యావేత్త అయినా, చివరికి ప్రతిపక్ష రాజకీయపార్టీ నాయకుడైనా–వీరిపైన '124–ఏ' సెక్షను ప్రకారం కేసు నమోదు చేస్తున్నారు.

1857 నాటి మొదటి భారత స్వతంత్ర సంగ్రామం తదనంతర కాలంలో 1860లో 'రాజద్రోహం' గురించి వివరించే 124–ఏ సెక్షన్‌కు భారత శిక్షాస్మృతిలో చోటు కల్పించి, నాటి బ్రిటిష్ పాలకులు చట్ట రూపం ఇచ్చారు. వలసవాద ప్రభుత్వంపట్ల అవిధేయులుగా వుండేవారిని; క్రూరమైన బ్రిటిష్ పాలన అంతమవ్వాలని, దేశానికి స్వాతంత్రం కావాలని ఆకాంక్షించిన వారిని నిర్బంధించి, అణచి వేసేందుకు ఈ చట్టం చేశారు.

జాతీయోద్యమ కాలంలో బాలగంగాధర తిలక్, గాంధి, అనిబిసెంట్, మౌలానా అజాద్, మహ్మదాలీ సోదరులు, మరింకెందరి పైననో– బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యశక్తిని వ్యతిరేకించిన వారెందరి పైననో – ఈ చట్టం ప్రయోగించారు. ఈ రాజద్రోహ చట్టాన్ని 'పౌరుల స్వేచ్ఛను అణచివేసేందుకు రూపొందించిన భారత శిక్షాస్మృతిలోని రాజకీయ సెక్షన్లలలో రాజు' వంటిదని గాంధీ వ్యాఖ్యానించాడు. బ్రిటిష్ పాలనకు వ్యతిరేకంగా అసమ్మతిని వ్యక్తంచేస్తూ రచనలు చేసిన వారిపై కూడా నాటి పాలకులు రాజద్రోహనేరం బనాయించారు. ఆనంద్‌మఠ్ నవలలోని బంకించంద్ర 'వందేమాతర' గీతం విప్లవకారులకు స్ఫూర్తిదాయకంగా నిలవటం 'రాజద్రోహ'మైంది! దానిని నిషేదించారు. జాతీయోద్యమ కాలంలో వివిధ భాషలలో ఎందరో రచయితలు చేసిన స్ఫూర్తిదాయకమైన రచనలను నాటి పాలకులు రాజద్రోహంగా పరిగణించి నిషేదించారు. పీడిత ప్రజల ఉద్యమాలను అణచివేసేందుకు రాజద్రోహ నేరం చట్టాన్ని బ్రిటిష్ వలస ప్రభుత్వం ఉపయోగించు కున్నది. కమ్యూనిస్టు అభిప్రాయాలతో కార్మిక సంఘాలను స్థాపించటాన్ని కూడా రాజద్రోహ నేరంగా పరిగణించి శిక్షించారు. మీరట్ కుట్రకేసు దానికి స్పష్టమైన ఉదాహరణ. ప్రసిద్ధిగాంచిన పెషావర్, కాన్పూర్, లాహోర్ కుట్రకేసులన్నింటిలోనూ 124–ఏ సెక్షన్‌ను బనాయించారు.

మన దేశంలో బ్రిటిష్ ప్రత్యక్ష పాలన అంతమైన 74 సం॥ తర్వాత కూడా, ఈ క్రూరమైన చట్టం ఉనికిలో వుండటమేగాక, పాలకుల ఆలోచనలు, అభిప్రాయాలు, విధానాలను వ్యతిరేకించే, నిరసిం

చే, విబేధించే లేదా భిన్నాభిప్రాయం కలిగివుండే పౌరులు ఎవరైనా, సంస్థలు ఏవైనా–వారిని అణచి వేసేందుకు పాలకుల చేతిలో ఇది సాధనంగా అందుబాటులో వుంది.

నాగిరెడ్డి కుట్రకేసుగా ప్రాచుర్యంలో వున్న హైదరాబాద్ కుట్రకేసు, పాలకులు కమ్యూనిస్టులపై మోపిన కుట్రకేసులలో కెల్లా ప్రపంచంలోనే పెద్దదైన పార్వతీపురం కుట్ర కేసులతోపాటు ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోనే గతంలో సెక్షన్ 121–ఏ రాజద్రోహ నేరంతో సహా పలుసెక్షన్లపై నేరారోపణలు చేస్తూ కేసులు బనాయించారు.

భారత రాజ్యాంగం పౌరుల భావప్రకటనా, వ్యక్తీకరణ స్వేచ్ఛ వంటి ప్రాధమిక హక్కులకు గ్యారంటీ చేసేదని, అది అమలులో వుందని మనకు బోధిస్తుంటారు. మరోవైపున పౌరుల స్వేచ్ఛను అణచివేసి, హరించే రాజద్రోహ చట్టాన్ని ఇంకా అమలుచేస్తూనే వున్నారు.

"రాజ్యాంగంలో ప్రాధమిక హక్కులన్నింటి గ్యారంటీకి పునాది"గా పేర్కొనే రాజ్యాంగంలోని 32వ అధికరణం ముఖ్యమైనదని, ప్రాధమిక హక్కులన్నింటికీ వాస్తవరూపమిస్తుందని కూడా మనకు చెబుతుంటారు. అయితే రాజ్యాంగంలోని ఈ అధికరణం కూడా రాజద్రోహనేరం ఆరోపించబడి హక్కులు హరించివేయబడుతున్న పౌరుల రక్షణకు ముందుకు రాలేకపోతున్నది.

2010లోనే బ్రిటన్‌లో రాజద్రోహ చట్టాన్ని రద్దుచేసినప్పటికీ, అసమ్మతిని అణచివేసే సాధనంగా వ ునదేశ 'స్వతంత్ర' పాలకులు దీనిని ఇంకా అమలు చేస్తూనే వున్నారు. బ్రిటిష్ పాలకులు భారతదేశం నుండి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత కూడా రాజద్రోహ నేరం ఆరోపించబడిన మేధావుల, హక్కుల కార్యకర్తల, కమ్యూనిస్టుల ఇతర రాజకీయ నాయకుల జాబితా చాలా పొడవైందిగా వుంటుంది.

ప్రముఖ విప్లవ కమ్యూనిస్టు నాయకుడు కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డిని 1940లో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం మొదటిసారిగా అరెస్ట్ చేసింది. తదనంతర కాలంలో భారత పాలకులు 1969లో కా॥టి.ఎన్‌ను అరెస్టు చేశారు. రెండు సందర్భాలలోనూ 1860 నాటి పీనల్‌కోడ్‌లోని 121–ఏ సెక్షను క్రింద రాజద్రోహం, కుట్ర నేరాలు మోపారు.

1969 నాటి హైదరాబాద్ కుట్ర కేసులో అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి ముందు కా॥టి.ఎన్. తన వాదనలు వినిపిస్తూ "భారత దేశానికి స్వతంత్రం వచ్చిన 25 సం॥ల తర్వాత కూడా 100 సం॥ల క్రితం 1860లో చేసిన చట్టం ద్వారా నన్ను అరెస్టు చేయడంలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు" "భారతదేశంలో సామ్రాజ్యవాదుల పాలననాటి సాంఘిక, ఆర్థిక వ్యవస్థను పదిలంగా వుంచటానికి 1935 భారత ప్రభుత్వ చట్టం ద్వారా ఏర్పడిన రాజ్యాంగాన్నే స్వతంత్ర భారతదేశం కొనసాగించింది. అందువలన స్వతంత్ర భారత రాజ్యాంగం–అప్పటివరకు ఉనికిలోవున్న పాత రాజ్యాంగానికి భిన్నమైనదేమీ కాదు. పాలకవర్గాలు వారి తైనాతీలు ఈ రాజ్యాంగం అతి పవిత్రమైనదని నమ్మిస్తూ ప్రజలను మోసం చేస్తున్నారు. స్వతంత్ర భారత రాజ్యాంగం–వలసవాదుల పాలనా యంత్రాంగాన్నీ, అన్ని చట్టాలను, న్యాయవ్యవస్థను బలపరిచే సాంఘిక ఆర్థిక వ్యవస్థను కొనసాగించటానికి సామ్రాజ్యవాద పునాదులమీద జాగ్రత్తగా నిర్మింపబడిన ఉపరితల నిర్మాణం మాత్రమే" "....కాబట్టి 1860లో రూపొందించిన చట్ట ప్రకారం నన్ను అరెస్టు చేయడంలో ఆశ్చర్యం లేదు" అని ప్రస్తుత రాజ్యాంగ స్వభావాన్ని, న్యాయవ్యవస్థ, చట్టాల 'స్వతంత్ర'లోని డొల్లతనాన్ని ఆయన తేటతెల్లం చేశారు.

2014లో మోడీ కేంద్రంలో ప్రభుత్వాధికారం చేపట్టిన తర్వాత నుండి రాజద్రోహ చట్టం దుర్వినియోగం కావటం మరింతగా పెరిగింది. గత పాలకులకంటే ఘోరంగా రాజద్రోహ చట్టాన్ని ఉపయోగిస్తునారు. ప్రభుత్వ విధానాన్ని ఆమోదించని ఎవరినైనా రాజద్రోహానికి పాల్పడిన వారిగా పరిగణిస్తున్నారు. జాతీయ నేర నమోదు సంస్థ(ఎన్‌సిఆర్‌బి) అందించిన గణాంకాల ప్రకారం 2014 నుండి రాజద్రోహ నేరం మోపిన కేసులను పరిశీలిస్తే, 2014లో ఐపిసి 124ఏ రాజద్రోహ నేరం మోపిన కేసులకంటే 2019 నాటికి 98శాతం పెరిగాయని తెలుస్తోంది.

2014 నాటికి అనేక రాష్ట్రాలు, కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలలో ఒక్క రాజద్రోహ కేసు కూడా నమోదు కాకుండా వుంటే, తర్వాత కాలంలో ఈ చట్టాన్ని ప్రయోగించిన రాష్ట్రాల సంఖ్య 19కి చేరింది. అనేక రాష్ట్రప్రభుత్వాలు ఈ దుర్మార్గమైన చట్టాన్ని ప్రయోగించటానికి సంసిద్ధంగా వున్నట్లు తెలుస్తోంది. బిజెపియేతర పార్టీలు పాలించే రాష్ట్రాలలో ప్రభుత్వాలకంటే, బిజెపి పాలిత రాష్ట్రాలలో ప్రభుత్వాలు ఈ చట్టాన్ని ఎక్కువగా ప్రయోగించాయి.

2019లో కర్ణాటక రాష్ట్రప్రభుత్వం 22 రాజద్రోహ కేసులు, అస్సామ్‌లో 17, జమ్ముకాశ్మీర్‌లో 11 కేసులు బనాయించారు. కాంగ్రెస్ పాలించిన కాలంలో కర్ణాటకలో 2018లో 2 కేసులు నమోదుకాగా, 2015, 2016లో 3 కేసులు చొప్పున నమోదయ్యాయి. 2017లో అస్సామ్‌లో 19 కేసులు నమోదు అయ్యాయి. (2016లో అస్సామ్‌లో బిజెపి అధికారంలోకి వచ్చింది)

జమ్ముకాశ్మీర్‌లో రాష్ట్రపతి పాలన విధించటంతో అక్కడ రాజద్రోహం కేసులు పెరగటం ప్రారంభమైంది. 2014-17ల మధ్య 2 మాత్రమే రాజద్రోహం కేసులు నమోదుకాగా, కేవలం జమ్ముకాశ్మీర్‌లో రాష్ట్రపతిపాలన విధించిన 2018 సం॥లోనే 12 కేసులు నమోదు చేశారు. 2019లో 11 కేసులు మోపారు.

2018లో ఝార్ఖండ్‌లో బిజెపి ప్రభుత్వ పాలనలో 18 రాజద్రోహం కేసులు నమోదు అయ్యాయి. 2014లో బీహార్‌లో 16 కేసులు, 2015లో 9 కేసులు, 2018లో 17 కేసులు నమోదయ్యాయి. మరో రాజద్రోహం కేసులో బీహార్ పోలీసులు శ్యాంబెనగల్, మణిరత్నం వంటి దర్శకులతోపాటు 49 మంది ప్రముఖులపై రాజద్రోహం కేసు నమోదు చేశారు. మతతత్వ దాడులపై ప్రధానమంత్రికి బహిరంగ లేఖ రాయటమే వీరు చేసిన నేరం! బిజెపి పాలిత ఉత్తరప్రదేశ్‌లో 2019లో 10 కేసులు నమోదయ్యాయి. యోగి ఆదిత్య పాలనలో ఈ కేసుల నమోదు మరింత ఎక్కువైంది.

ప్రస్తుతం ఢిల్లీ పరిసరాల్లో రైతాంగం సాగిస్తున్న నిరవధిక ఆందోళన, రిపబ్లిక్‌డే దినోత్సవాన జరిగిన ఘటనల సాకుతో, దేశద్రోహం కేసులు మోపటం మరింత తీవ్రమైంది. నిరంకుశ ప్రభుత్వంగా భారత ప్రభుత్వం వ్యవహరించటం, దేశంలో ప్రజాస్వామ్యవ్యవస్థలను తక్కువజేసే ప్రయత్నాలు, హక్కుల రక్షణపట్ల గౌరవం లేకపోవటం వంటి కారణాలతో మనదేశం అంతర్జాతీయంగా తీవ్ర విమర్శలనెదుర్కొంటోంది.

కేంద్ర దర్యాప్తు సంస్థలైన ఎన్ఐఎ, సిబిఐ, ఇడి, ఐటి మరియు రాష్ట్ర పోలీసు వ్యవస్థలు ప్రభుత్వంపట్ల విమర్శనాత్మకంగా వున్న వారిని దేశద్రోహ నేరం క్రింద అణచివేసే దుర్మార్గమైన పనికి వినియోగించబడుతున్నాయి. రాజద్రోహం కేసులు మోపటంతోపాటు, ఉపా, ఎన్ఎస్ఏ, మీసా, టాడా, పోటా, సాయుధ దళాల ప్రత్యేక అధికారాల చట్టం వంటి నిర్బంధ చట్టాలను కూడా ప్రయోగిస్తున్నారు. ప్రజల నిరసనల ఫ

లితంగా వీటిలో కొన్నింటిని రద్దుచేసినా, తిరిగి మరిన్ని కోరలతో కొత్త నిర్బంధ చట్టాలను పాలకులు ముం దుకు తెస్తూనేవున్నారు.

ప్రధాని నరేంద్రమోడి అతని ప్రత్యర్థులను దూషిస్తూ, వారికి దేశభక్తి అణుమాత్రం లేదంటూ కిం చపరుస్తున్నాడు. అసమ్మతి వాదులను జాతి వ్యతిరేకులు లేదా భారత వ్యతిరేక, విదేశీ సంస్థల మద్దతు దారులుగా లేక టెర్రరిస్టు అనుయాయులుగా చిత్రీకరిస్తున్నాడు. ఇదంతా ఫాసిజమ్ యొక్క ఒక చిహ్నమే.

బిజెపి అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత నిరంతర నిఘా సంస్కృతిని పెంపొందించి రాజద్రోహ చ ట్టాన్ని ప్రయోగించటం సాధారణ మనిపించే ఆచరణ సాగిస్తోంది. ఆశ్చర్యకరంగా అనేక ప్రాంతాలలో ఈ రాజద్రోహ నేరారోపణ ప్రభుత్వాల చొరవతో చేయబడుతున్నవి కాకుండా, దేశంలోని ఏ ప్రాంతంలోనున్న వ్యక్తి అయినా ఈ సెక్షన్ క్రింద కేసు నమోదు చేస్తున్నాడు.

తమ విధులు నిర్వర్తించే క్రమంలో అమరులైన సైనికుల మరణాలను ప్రచార మాధ్యమాలు స ంచలనాలుగానో, లేదా ఉద్వేగాలు రెచ్చగొట్టే విధంగానో ప్రసారం చేయరాదని ట్వీట్ చేసిందని కొందరు బి జెపి కార్యకర్తల నివేదికల ఆధారంగా ఇటీవల కాలంలో అస్సామ్‌కు చెందిన శిఖాశర్మ అనే రచయిత్రిని రాజద్రోహ నేరంపై అరెస్టుచేసి జైలుపాలు చేశారు. రాజద్రోహ నేరారోపణ ఎంత విచ్చలవిడిగా దురి వ్వినియోగం చేస్తున్నారో ఈ ఘటన తెలుపుతోంది.

ఢిల్లీ జెఎన్‌టియుకు చెందిన కన్హయకుమార్ మొదలగు విద్యార్థి నాయకులపైనా, అరుంధతీ రాయ్, ప ార్దిక్‌పటేల్, దిశరవి మొదలైన వారిపైనా, కూడంకుళమ్‌లో అణువిద్యుత్ కేంద్ర స్థాపనకు వ్యతిరేకంగా ఉ ద్యమించిన వారిపైనా, వినాయక్‌సేన్, నారాయణసన్యాల్, షియూషీగహ, అషీమ్ త్రివేది, దివ్యస్పందన , హిరెన్ గోహెన్‌లపైనా, శశిథరూర్, శ్రేయాసింఘాల్ తదితరులపైనా, వయోవృద్ధులైన వరవరరావు, ప ూర్తిస్థాయి అంగవైకల్యం, అనారోగ్యంతోనున్న ప్రొ။సాయిబాబాపైన, బీమాకొరెగావ్ కేసు ముద్దాయిలపైనా రాజద్రోహ నేరం మోపారు. కేసును రుజువు పరిచే సాక్ష్యాధారాలేమీ లేకున్నా, ఈ నేరం మోపి జైలుకు ప ంపి దశాబ్దాలకాలం హింసకు గురిచేయటం జరుగుతోంది. తాజాగా లక్షద్వీప్ ప్రజల స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలను కాపాడాలన్న ఆయూషా సుల్తానా అనే సినీనటిపై రాజద్రోహం కేసు బనాయించారు.

ప్రజల ప్రాథమికహక్కులను పరిరక్షిస్తామన్న సుప్రీంకోరు తన పవిత్ర కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించకుండా అల సత్వం ప్రదర్శించటం ఎప్పుడో ప్రారంభమైంది. కాశ్మీర్ అంశం, సిఏఏ, హెబియస్ కార్పస్ వంటి రాజా ్యంగపరమైన అంశాలకు సంబంధించి చర్యలు చేపట్టటంలో సుప్రీంకోర్టు విఫలమైంది.

మునావర్ ఫరూకి అనే హాస్యనటుని కేసులో మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు కూడా అతని బెయిల్ పిటి షన్‌ను నిరాకరిస్తూ భావప్రకటనకు, వ్యక్తీకరణ హక్కుకు పరిమితులుంటాయని ప్రకటించి, వ్యక్తిగత స్వే చ్ఛపట్ల తన తిరస్కారాన్ని, నిర్లక్ష్యాన్ని ప్రదర్శించింది.

సుప్రీంకోర్టు గత ప్రధానన్యాయమూర్తి ఎస్ఏ బోబ్డే ఒక పిటిషన్ విచారణ సందర్భంగా ఫిర్యాది తర పు న్యాయవాదితో మాట్లాడుతూ రాజ్యాంగంలోని 32వ అధికరణం క్రింద వ్యక్తులు దాఖలు చేసే కేసు లను సుప్రీంకోర్టు "నిరుత్సాహపరిచేందుకు ప్రయత్నిస్తోందని" వ్యాఖ్యానించాడు. ఈవిధంగా రాజ్యాంగం పేర్కొంటున్న, హామీ ఇస్తున్న వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛను పరిరక్షించే తన కర్తవ్యాన్నుండి సుప్రీంకోర్టు సంపూర్ణంగ ా తప్పుకోవటానికే నిర్ణయించుకుందని స్పష్టమౌతోంది.

ఈ మొత్తాన్ని పరిశీలించిన స్వీడన్‌కు చెందిన 'వి-డెమ్' అనే సంస్థ వేగంగా నిరంకుశ దేశాలుగా మారుతున్న పది ప్రపంచ దేశాల జాబితాలో మనదేశాన్ని పేర్కొంది. "ప్రచార మాధ్యమాలకు, పౌరసమాజానికి, ప్రతిపక్షానికి అవకాశాలను తీవ్రంగా కుంచించివేయటం ద్వారా ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థగా అది తన హోదాను కోల్పోతూ చివరి అంచుపై నిలిచివుంద"ని పేర్కొంది.

'టైమ్' పత్రిక తన కథనంలో "విద్వేష భాషణమే జీవితం. శాంతియుత అసమ్మతి నేరపూరితం; భావప్రకటనా స్వేచ్ఛ, సమీకృతం కావడం అనేవి నూతన నిర్బంధాలను ఎదుర్కొంటున్నాయి. రాజకీయ ఖైదీలు, శాంతియుత అసమ్మతివాదులతో జైళ్ళని నింపివేయటమే న్యాయవ్యవస్థ పనిగా తోస్తోంది" అని సరీగ్గానే మనదేశ పరిస్థితిని చిత్రీకరించింది. మొత్తంగా చూస్తే మోడీ ప్రభుత్వం తన ఆధిపత్య పిడికిలిని బిగిస్తోందని అర్ధమౌతోంది.

కామ్రేడ్ టి.ఎన్. తన ప్రసిద్ధ కోర్టు ప్రకటన 'తాకట్టులో భారతదేశం'లో పేర్కొన్న విధంగా భారతపాలనా వ్యవస్థ సహజ, మౌలిక స్వభావాన్ని దేశంలోని ప్రజాస్వామికశక్తులు అర్ధంచేసుకున్నప్పుడు, భారత దేశంలో పాలక వర్గం, రాజ్యంయొక్క వివిధ దాడులను తట్టుకునే విధంగా, ప్రజల ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షల కనుగుణంగా నిలకడగా ప్రజాస్వామిక హక్కుల ఉద్యమం నిర్మితమై తీరుతుందన్నది వాస్తవం.

భావప్రకటన, వ్యక్తీకరణ స్వేచ్ఛ, ప్రాథమిక హక్కుల పరిరక్షణకోసం ప్రజలు పోరాడి తీరాల్సిన అవసరాన్ని ప్రస్తుత వాతావరణం నిర్దేశిస్తోంది. ఈ హక్కును సాధించుకోవాలంటే అనాగరికమైన రాజద్రోహ చట్టాన్ని మొత్తంగా రద్దుచేయాలి.

ప్రజాస్వామ్యశక్తులు, హక్కుల సంఘాలు ప్రజలలో ప్రజాస్వామిక చైతన్యాన్ని పెంపొందించి, వారిని సమీకరించి పోరాటాన్ని చేపట్టాలి.